

Τῆ ἸΔ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
† Ἡ Παγκοσμίου Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Μνήμη τῆς 5΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

* * * * *

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται,
οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος 4̣ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ρ

Ἀπολυτίκιον.

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σε ^π νι κας τοις βα

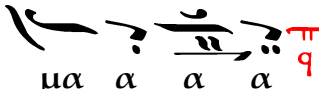
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρε μενος ^π και

 το σον φυ λα α των ^Δδι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι

 ι τε ευ μα ^π(τρεις) ₉

τὸ τέλος:

 μα α α α ^π₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

T ου Σταυ ρου σου το ξυ λον προ σκυ νου μεν Φι λαν θρω

πε ^Δο τι εν αυ τω προ ση λω ω θης η ζω η η των α

παν των ^πΠα ρα δει σον η νε ω ξας Σω τηρ ^Δτω πι στει

προ σελ θον τι σοι λη στη ^πκαι τρυ φη ης κα τη ξι

ω ω θη ο μο λο γων σοι μνη σθη τι μου Κυ ρι ε ^π

δε ε ξαι ω σ περ ε κει νον και η μας ^Δκραυ γα ζον τας

η μαρ το μεν παν τες τη ευ σπλα γχνι α σου μη υ πε ρι

ι δης η μας ^π

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{9}$ Δι-θ

M ο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τσ σταυ ρσ

λε ευ ο ον τα ^ν _δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ^δ _δ Βου ^ς

Ε ^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} _{7X} αλλ α
^{Β8} αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ8 _{7X}

Ο ^{Δι} ι μι σ8 εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{Β8} η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
^{Πα} ι ι 8 8 _{7X} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
^Μ ο ος γαρ ^π ₉ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ₉ ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ⁶ _{7X}

Δ ^{Β8} _{7X} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
 ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶ _{7X}

Α ^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} _{7X} και κα α θα αρ

σει ^Δυ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε
 ται ^Δτη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α
^{B8}δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι
 ω ως ^Θ_{7X}

^{B8}**K** ^Χαι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην ^Θ_{7X}

^{B8}**A** ^Δγι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

^{B8}ζει ^Δτα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα}_Θ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^Δα α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν ^Θ_{7X}

Προκείμενον. Ψαλμός 47 (97).

^ΕΗχος ^ΔΒου ^Σ

E ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της

γης ^Δτο σω τη ρι ον τς Θε ο ημων ^Θ_{7X}

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ο τι

θαν μα στα ε ποι η σεν ο Κυ ρι ος

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της

γης το σω τη ρι ον τς Θε ος ημων

Ε γνω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ

τς ε να ντι ον των ε θνων α πε κα λυ ψε

την δι και ο συ υ νη ναυ τς ος

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της γη η

ης το σω ω τη ρι ον τς Θε ος η μω ω ω

ων

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων

ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιβ' 28-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· Οὐ δι' ἐμὲ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ

εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ υ μβ σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι

ι ι στου α γι α σο ον με ε τη δυ να α α

μει ει ει σου ι να πι ι στει ει ει και πο ο

θω προ σκυ νω και δο ξα α α ζω ω ω

σε

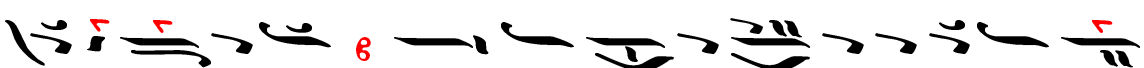
Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μην

Σ υ μβ σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι

 ι ι στου α γι α σο ον με ε τη δυ να α α

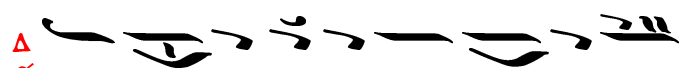
 μει ει ει σου ι να πι ι στει ει ει και πο ο

 θω προ σκυ νω και δο ξα α α ζω ω ω

 σε

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειποντο α νο ο μη

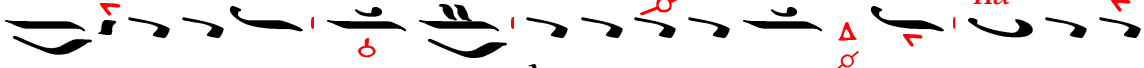

 μα α α μη
Σ Πα

 ταυ ρε τσ Χρι ι στσ Χρι στι α νω ω ω

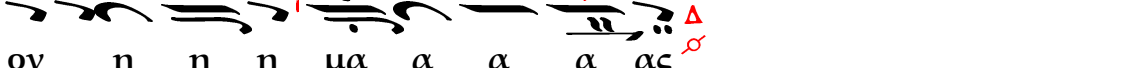
 ων η ε ελ πις πε πλα νη με νων ο δη η η

 γε χει μα ζο με ε ε νω ων λι ι ι μην

 εν πο λε ε ε μοις νι ι ι κος οι κσ με

 ε ε ε νης α σφα α λει ει ει α νο σθ ς θν

 των ι ι α α α τρε νε κρων η α να α

 α α στα α α α σις ε λε ε ε η η η σο

 ον η η η μα α α α ασ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὃς τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῶ πεποιθῶς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλ. Γα ρ

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδωτην

Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι σρα ηλ πε ζευσαντι την

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο

τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψα α ας το α

ητ τη τον ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω

Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν του πα θους εν

ε αυ τω προ ε φη νε των ι ε ρων με σου μενος Σταυ

ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα

μαις η γει ρε το κρα τος δι ο λε σα α ας Α μα ληκ

του πα νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε

ω η μων ο τι δε δο ξασται

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης α κος
φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο βο λουδηγματος
και ξυ λω τυ πω Σταυ ρου τον προς γην συ ρο μενον ο
φιν προ σε δη σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω ω θρι αμ
βευσας το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε
ω η μων ο τι δε δο ξασται

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων Α μην

Υ πε δει ξεν ου ρα νος του Σταυ ρου το τρο παιον τω
ευ σε βει ασκρα το ρι και Βα σι λει θε ο φρο νι
θρων εν ω δυ σμε νων κα τε βλη θη φου α γμα α πα τη
α νε τρα πη δε και πι στις ε φη πλω θη η η γης τοις
πε ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν τω
Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

Ὁδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

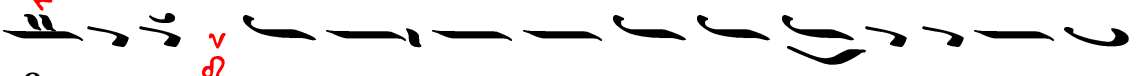

Ρ α βδος εις τυ υ ποντου μυστη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε
ε α Τη στει ρευ ου ση δε προ ην Εκ κλη σι α νυν
ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυρου εις κρα τος και στε ρε ω ω
μα (Δις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ω ς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ δω ρα
κρο το ο ο μο ς α πει θυ εν τι λα ω και σκλη
ρο καρ δι ι ω της θε ο κλη του ε δη λου Εκ
κλη σι ας το μυστη ρι ι ο ν ης ο Σταυρος το κρα τος
και στε ρε ω ω μα

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Π λευ ρας α χραν του λο γη τρω θει σης υ δω ρσυν

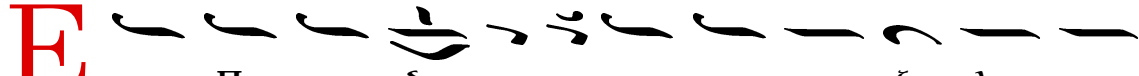
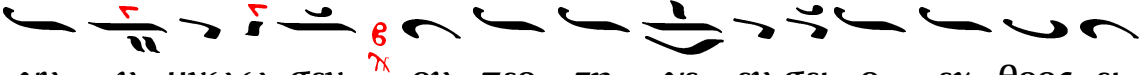
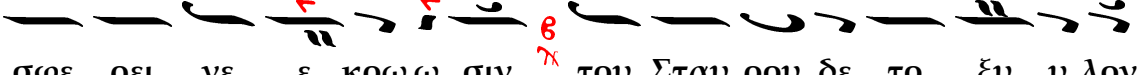

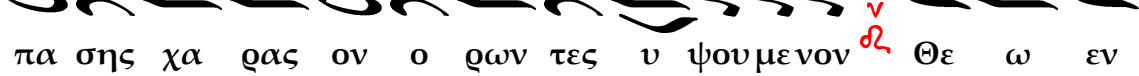
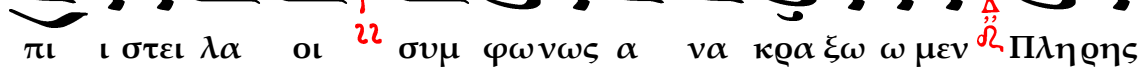

 αι μα α α τι ε ξε βληθη εγ και νι ζον δι α

 θη η κην και ρυ πτι κον α μαρ τι αστων πι στων

 γαρ Σταυ ρος και χη η μα και Βα σι λε ε ων κρα τος

 και στε ρε ω ω μα

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος πλ' Νη ρ

Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε

 γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει

 σφε ρει νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον

 της ζω ης το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α

 γη ε πι της γης και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη

 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον Θε ω εν

 πι ι στει λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πληρης

 δο ο ξης ο οι οι κο ος σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος:
 ο οι οι κο ος σου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμιῶν· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, * ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, * ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ. (327)

Στίχ. Τὰς ἐν λάρυγγι, Σῶτερ, ὑψώσεις φέρει.

Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτη, Σταυροῦ ξύλον ἡδὲ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πάπα τοῦ ἐν Λυκαονίᾳ. (†305)

Στίχ. Ἦδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ στίγματα στένειν,

Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοκλέους, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Πρὸς κλῆσιν ἤκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,

Ἔχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαλεριανοῦ, τοῦ νηπίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,

Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου. (†400)

Στίχ. Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εὔρηκε στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ

γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα. (†407)

Στίχ. Συσταυρωθεὶς, Χρυσόστομε, τῷ Κυρίῳ,

Τῇ τοῦ Σταυροῦ ἡμέρᾳ Αὐτῷ ἀνεπαύσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἀγία καὶ οἰκουμενικῇ ἕκτη συνόδῳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πωγωνάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἡθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ἰάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον, ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως. Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἦτις ἀγία σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν λανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε. (680-681)

Στίχ. Ὑπόστασιν μὲν τοῦ Θεανθρώπου μίαν,

Διττὰς δὲ γνῶθι καὶ θελήσεις καὶ φύσεις.

Σέβειν θελήσεις τοῦ Θεανθρώπου δύο,

Ἐκτὴ διδάσκει πληθὺς εὐσεβοφρόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Κερεαλίου (**Caerealis**) καὶ Σαλλουστίας (**Sallustia**), τῶν ἐν Ῥώμῃ. (†251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Κρησκεντιανοῦ, Βίκτωρος, Ῥοσούλης καὶ Γενεραλίου, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ, συγχρόνων τοῦ ἀγίου Κυπριανοῦ. (†258)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου παιδομάρτυρος Κρησκεντίου τοῦ ἐν Ῥώμῃ. (†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ματέρνου β', ἐπισκόπου Κολωνίας ἐν Γερμανίᾳ. (†325)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Μαρίας τῆς ἐν Ταρσῷ. (†607)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Κόρμακ (**Cormac**), ἴσως ἀ' ἐπισκόπου τῆς Κάσελ ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†908)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ὀσιομάρτυρος Μακαρίου, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1527)

Στίχ. Μακάρων σκηνώσεων ἀπολαύεις,

νέε ὀσιομάρτυς, Μακάριε γενναῖε.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ ταῖς τῶν ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος πλδ Νη

Ραβδος εις τυ υ πον τσ μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος πλδ Γα ρ

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι

ι ας σθ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σθ και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νται σψυ χαις η
η μων

ὠδὴ ς΄

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
πε ρ κο σμι ον Α να σα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς θς τς Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ε ερσει τον κο ο σμον φω τι
σαντος

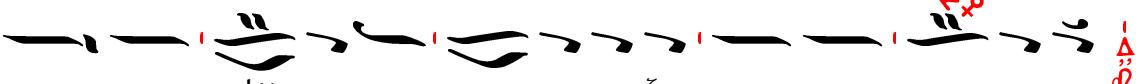

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας εκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

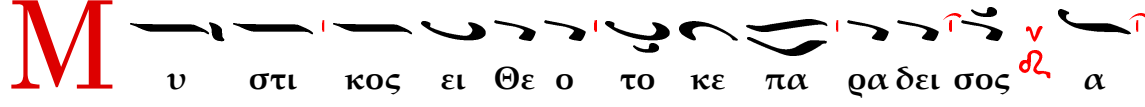
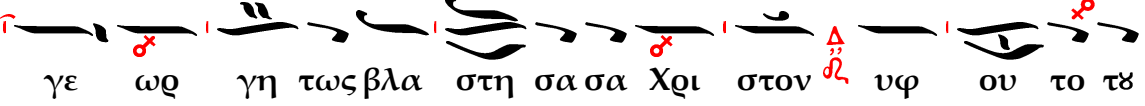
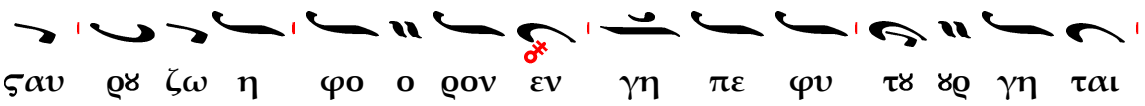
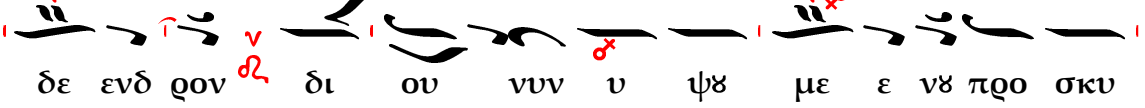
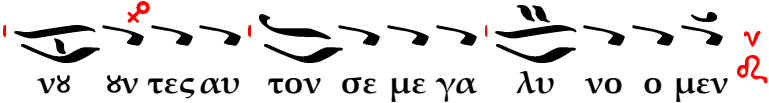

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

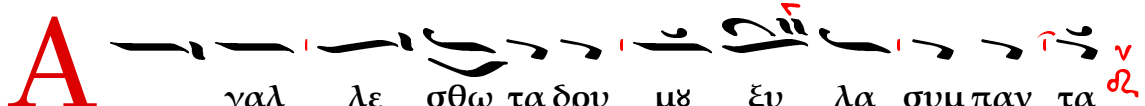

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'.

(Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται).

Ἦχος πλ' Νη

M υ στι κος ει Θε ο το κε πα ραδει σος α

 γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου το τσ

 ς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τσ κρ γη ται

 δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ

 νσ κν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

A γαλ λε σθω τα δρου μσ ξυ λα συμ παν τα

 α γι α σθει σης της φυ σε ως αυ των υφ ου

 περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ θη Χρι στσ τα νυ θε εν τος

 εν ξυ υ λω δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ

 νσ κ με αυ τον και με γα λυ νο ο μεν

I ε ρον η γερθη κε ρας θε ο φρο σι της
 κε φα λης των α παν των ο Σταυ ρος εν ω α μαρ
 τω λων νο ου με ε νων συν θλω νται τα κε ε ρα τα
 πα αν τα δι ου νυν υ ψα με ε νθ προ σκυ
 νθ 8 με αυ τον και με γα λυ νο ο μεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

O δι α βρω σε ω ως τξ ξυ υ υ λτ ω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρα κα
 τη ηρ γη ται ση με ρον της γα ρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νθ 8 σιν

M η την πι κρι αν τη ην τξ ξυ υ υ λτ ε α
 σας α ναι ρε σι μον Κυ ρι ε δι α Σταυ ρα τε
 λει ει ως ε ξη λει ψας ο θεν και ξυ λον ε λυ σε
 πο τε πι κρι αν υ δα των Με ρ ρας προ τυ πον

τῆ Σταυ ρῶ ἔ την ε νεργειαν ἡν πα σαι αι Δυ
να αμειστων ου ρα νω ὦν με γα λυ νῶ ἔ σιν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ὦ και α γι ὦ Πνευ

μα τι

Α δι α λειπτως βα απ το με ε ε νῶς το ζο

φω τῆ προ πα το ρος Κυ ρι ε δι α Σταυ ρῶ α

νυ υ ψω σας ση μερονως γαρ τη πλα νη α γαν α

κρα τως ἡ φυ σις προ κα τη νε εχ θη παγ κλη ρως

ἡ μας πα α λιν α νωρ θω σε το φως το τῆ Σταυ

ρῶ ἔ σῶ ον οι πι στοι οι με γα λυ νο ο μεν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ὠ νας των αι

ὠ νων α μην

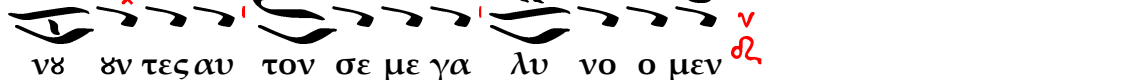
Ι να τον τυ πον υ υ πο δει ει ει ξησ τω κο σμῶ

προ σκυ νῶ με νον Κυ ρι ε τον τῆ Σταυ ρῶ εν

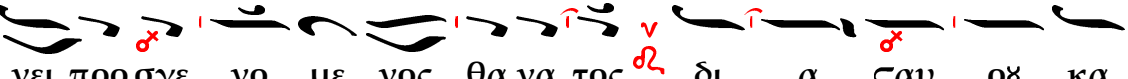

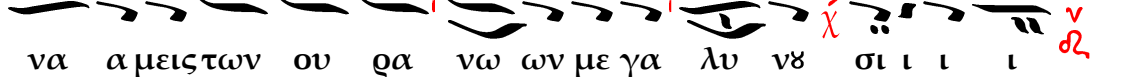
πα α σιν ως εν δο ξον εν ου ρα νω ε μο ρ φῶ

 σας φω τι α πλε τω ηγ λα ἰ σμε ε νον Βα σι

 λει πα νο πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι

 Δυ να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νσ σιν

Καταβασία.

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τσ αυ ρσ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τσ ρσ γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψσ με ε νσ προ σκυ

 νσ ρν τες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Καί.

O

 δι α βρω σε ω ως τσ ξυ υ υ λσ τω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α σ αυ ρσ κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Σταυρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κθ με ε νης
Σταυρος η ω ραι ο της της Ε εκκλησι ι ας
Σταυρος βασι λεων τοκραται αι ω ω μα Σταυ
ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυρος Α γγε λω
ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νων το τρα αυ
μα α (δίς)

Ἔτερον, ὃ λέγεται ἄπαξ·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Σταυρος υ ψα ς ται ση η με ρον και κο
σμος α α γι α α ζε ται ο γαρ Πα τρι συ υν ε
δρε ε ευ ων και Πνευμα τι τω ω Α γι ι ω
εν τῶ τω χει ρα ας α πλω ω σας τον κο σμο ον
ο ο λον ει ει λ κυ σας προς σην Χρι στε ε
πι ι γνωσιν τῆς ἄν εις σε πε ε ποι θε ο τας

θει ας α α ξι ω ωσον δο ο ξη ης

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλὴν Νη ς

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ω ω ων ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ

τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προπει υμνος τω ω ω ω

Θε ε ε ε ω

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι προπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλὴν Νη ς

Χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με

γα λω συ νης αυ τῃ

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Νη}
 φυ τον ^{Πα} ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο
^{Πα}
 με νος ^Δ εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^Π δο ξο λο
^Π
 γα ρ σι παν τα τα πε ρα τα ^Π εκ δει μα
^{Νη}
 τα εν ται δαι μο νες α παν τες ^Π ω ω οι ον
^{Πα}
 δω ρη μα ^Π τοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε ^Π
^{Δι}
 σω σον τας ψυ χας η μων ^Δ ως μο νος ε ευ σπλα γ χνος ^Δ

^Χ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος ^Π αι νει
^Χ
 τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^Π

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Νη}
 φυ τον ^{Πα} ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο
^{Πα}
 με νος ^Δ εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^Π δο ξο λο
^Π
 γα ρ σι παν τα τα πε ρα τα ^Π εκ δει μα
^{Νη}
 τα εν ται δαι μο νες α παν τες ^Π ω ω οι ον
^{Πα}
 δω ρη μα ^Π τοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε ^Π

σω σονταςψυ χας ημων ^{Δι} ως ^{Νη} μο νος ε ευ σπλαγ χνος ^ν ^δ

^χ ^Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε ^χ αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω ^ε ^χ

^{Πα} ^Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματοςως βο τρυν πλη ρη

ζω ης ^ε ^χ ο βα στασαστον υ ψισον ^{Δι} α πο γης υ ψα

με νος ^{Πα} Σταυ ρος ο ρα ται ση με ρον ^ε ^χ δι ου προς

θε ον παν τεσειλ κυ σθη μεν ^ε ^χ και κα τε πο ο θη

εις τε λος θα να τος ^{Νη} ω ω ξυ λον αχ ραντον ^ε ^χ

υφ ου α πο λαυ ο μεν της εν Ε δεμ ^{Δι} α θα να

τξ βρωσε ως ^{Νη} Χρι στονδο ξα α ζον τες ^ν ^δ

^χ ^Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε ^χ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μη ^ε ^χ ^χ

πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε ^χ

^{Πα} ^Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος ευ ρος και μη

κος Σταυ ρθ ^ε ^χ ου ρα νξ ι σο στα σι ον ^{Δι} ο τι θει α

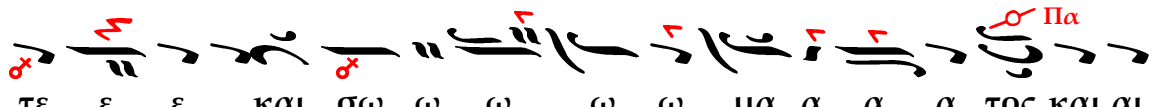
χαριτι ^{Πα} α γι α ζειτα ⁹ συμ παν τα ⁹ εν τω
 ε ε θνη βαρ βα ρα ητ την ται ⁹ εν τω
 σκη ηπ τρα A νακ των η δρα σται ⁹ ω ω θει ας
 κλι μακος ^{Πα} δι ης α να τρε χο μεν εις ο ρα νης
 υ ψην τες εν ασμασι ^{Νη} Χρι ζοντον Κυ υ ρι ον ^ν

Ἦχος Πα

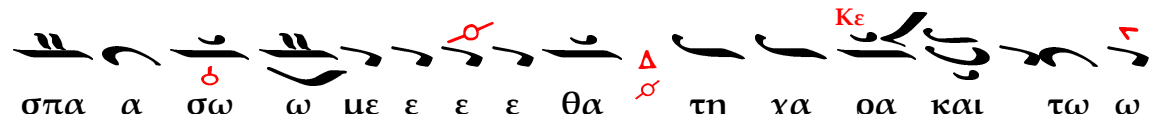
^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

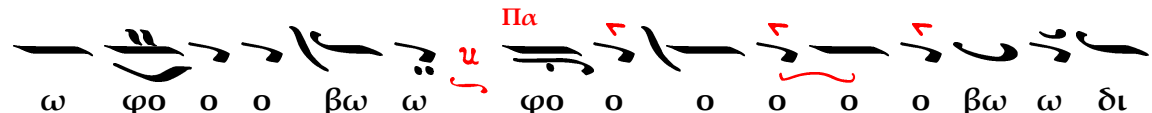
^{Πα} Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ο ο ρα αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

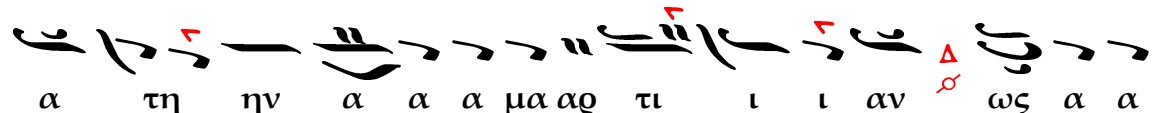
^{Πα} Σ η με ε ρον προ ερ χε ται ο Σταυρο ο ος
 του ου Κυ ρι ι ι ι ου και πι στοι ει εισ δε
 χο ο ον ται αι α α αυ το ο ον εκ πο ο ο
 θου και λαμ βα νου σιν ι α μα τα ψυ χης

 τε ε ε και σω ω ω ω ω μα α α α τος και αι

 πα α σης μα α λα κι ι ι ι ι ας αυ το ον α

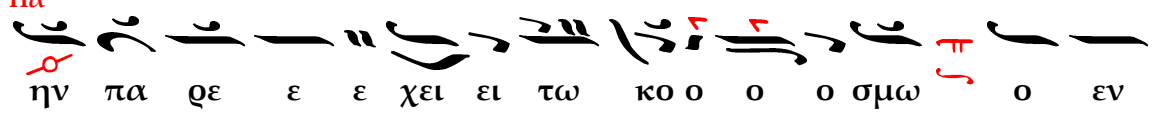

 σπα α σω ω με ε ε ε ε θα τη χα ρα και τω ω

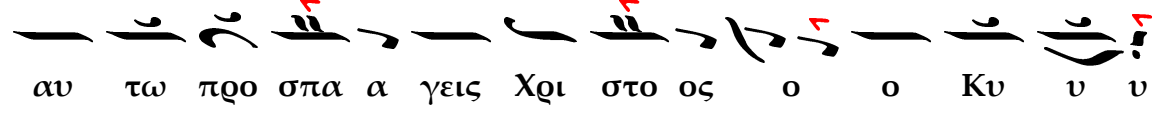

 ω φο ο ο βω ω φο ο ο ο ο ο βω ω δι

 α τη ην α α α μα αρ τι ι ι αν ως α α

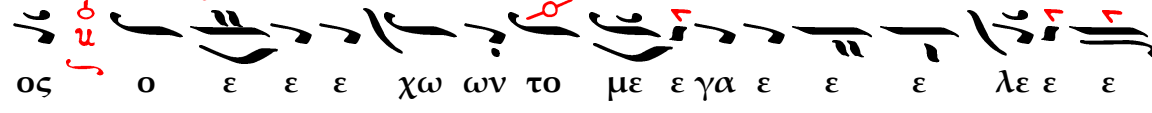

 να α α ξι ι οι ο ο ο ον τες χα ρα α

 α δε ε δι α α την σω τη ρι ι ι α αν

 ην πα ρε ε ε χει ει τω κο ο ο σμω ο εν

 αυ τω προ σπα α γεις Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ

 ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ος ο ε ε ε χω ων το με ε γα ε ε ε λε ε ε

 ε ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἦχον δ' αγια:

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

 ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο

ξα εν υ ψι ι ι στοι οισ θε ε ω ω

και επι γης ει ει ρη η η η η νη εν

αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι

α

Κε μν ς με εν σε ευ λο γν μεν σε ε

προ σκυ νν μεν σε δο ξο ο λο ο ο γν ς

με ε εν σε ευ χα ρι στν ς ς με ε εν

σοι δι α την με γα λην σν ς ς δο ο ο

ο ο ξαν

Κυ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ

πρ ρα α α νι ι ε θε ε ε Πα τερ Πα αν το

ο ο κρα α α α τω Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε

μο νο ο γε ε ε νες Ι η σν ς Χρι ι στε

και Α γι ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

Κυ υ ρι ι ε ε ε ο θε ε ος ο α

μνο ο ος τν θε ε ς ο ο ο Υι ο ο

ος τς Πα τρος ο αι αι αι ρων την α
μαρ τι ι ι αν τς κο ο ο ο σμ ε λε η η
σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ν τας α μαρ
τι ας τς ς ς κο ο ο ο ο σμ

Π ρο ο σδε ξαι την δε η η σιν η η μων

ο κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω
ων τς ς Πα τρος και ε λε ε η η η
σο ον η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ

ει μο νο ος Κυ ρι ο ος Ι η σης Χρι ι σος
εις δο ο ο ξαν Θε ς ς Πα τρο ο ος
α α α α μην

Κ α θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο

γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο
νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω
να και εις τον αι ω να τς ς ς αι αι ω ω

ω ω ω νος
Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε
εν τη η με ρά α τα α αυ τη α να μαρ
τη η η η τς φυ υ λα χθη η η η ναι αι
η η η μας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε
ος τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η μων
και αι αι Αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε
ε νο ον το ο νο ο μα α α σθ εις τς αι
ω ω ω ω να ας α α α μην

Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το
ε λε ο ο ος σθ ε φη η μας κα θα α α
περ ηλ πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα
ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα
α α α α σθ

Κ υ ρ ι ι ε κ α α τ α φ υ υ γ η ε γ ε

ν η η η θ η ς η η μ ι ν ε ν γ ε ν ε α κ α ι α ι γ ε

ν ε ε α ε γ ω ε ι π α α Κ υ ρ ι ε Ε ε

ε λ ε ε η η σ ο ο ο ν μ ε ι α σ α ι

τ η ν ψ υ χ η η η η ν μ ο ο τ ι η η η μ α α ρ

τ ο ο ο ο ο ν σ ο ι

Κ υ ρ ι ε ε π ρ ο ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ο ν

δ ι δ α α ξ ο ο ο ν μ ε ε τ ε π ο ι ε ι ν τ ο ο θ ε λ η η

μ α α α α σ ο ο τ ι σ υ ε ι ο θ ε ο ο ο

ο ο ς μ ο

Ο τ ι ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω ω η ς ε ν

τ ω ω φ ω ω τ ι ι ι σ ο ψ ω ω ω μ ε

θ α φ ω ω ς

Π α ρ α τ ε ι ε ι ν ο ο ν τ ο ε λ ε ο ο ο ς σ ο

ο ο τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ ο υ σ ι ι ι ι ι σ ε

Α γ ι ο ο ο ο ς ο θ ε ε ο ς Α γ ι ο ο ο ο ς ι

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
 το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
 ι τε ευ μα

τὸ τέλος: μα α α α

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνά χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως

τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν εἴ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.
ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος
 πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑφοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν
 φάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ
 τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ
 αὐτόν, φάλλων «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν
 σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν·
 εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων,
 προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ
 β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Ἦχος Δι-Θ

Ο υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς
 οι κτιρ μς σου δω ρησαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
 εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
 μων νικας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
 μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
 λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ον

Ἦχος Δι-Θ

Τ ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε
 ε σπο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
 α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

*

Ἐν ὧσιν δὲ γίνεται ἡ προσκύνησις,
ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Δι
ΕΥ ΤΕ ΠΙ Ι ΣΤΟΙ ΤΟ ΖΩ Ο ΠΟΙ ΟΝ ΞΥ Υ ΛΟ ΟΝ ΠΡΟ
σκυ νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι στος ο βα
σι λε ευσ τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει
ρα α ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η μας
εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η
η τα ους πριν ο εχ θρος δι η η δο ο ο νη η ης
συ λη η σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι
οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον
προ σκυ υ νη η η σω ω ω μεν δι ου η ξι
ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχ θρων συν τρι
βει ει ν τα α ας κα α α ρας δευ τε πα σαι Αι πα τρι
αι των ε ε θνων τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι ου
ου υ υ υ υ μνοις τι ι μη η η σω ω ω μεν και

αιροις Στα α α αυ ρε ^{Νη} του πε σο ο οντος Α α δαμ η
 τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις ^{Δι} εν σοι οι
 Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις η μω
 ων κα α αυ χω ω ωνται ^Δ ως τη ση δυ να μει Ι
 σμα η λι την λα α ον ^Δ κρα ται ω ω ως υ πο
 ο τα α ατ το ο ο οντες ^β σε νυ υν με ε ε τα
 φο ο βου ^Δ χρι στι α νοι α α σπα ζο ο ο ο
 με ε ε ε νοι ^Δ τον εν σοι προ σπα γεν τα Θε ε
 ον ^Δ δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε γο ο ο
 οντες ^β Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταν ρω ω θεις ^Δ ε
 λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι λα α αν
 θρω ω ω πος ^Δ

Ἦχος Πάφ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

^{Πα} ε ε ε ε ευ τε ε λα α οι ^υ το πα ρα δο
 ξο ον θαν μα κα θο ο ρω ωντες ^Δ τσ Σταυ ρσ

την δυ υ να α μιν προ ο σκυ νη η η η η
 σω ω ω ω μεν ο τι ξυ υ λον εν Πα α ρα α δει
 ει ει σω θα να α τον ε βλα α στη η η η σεν το
 δε την ζω ω η ην ε ξη η ην θη η η η σεν α
 να μαρτη το ον ε ε χον προ ση λω με ε νο ον
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον εξ ς ς
 παν αν τα τα ε ε ε ε ε θνη αφ θα ρ σι ι ι αν
 τρυ υ γων τε ες κραυ γα α α α α ζο ο ο ο
 μεν ο δι α Στα αυ ρ ς θα να α τον κα τα αρ
 γη η η η η η σας και η μας ε λευ θε ρω ω σας
 δο ο ξα σοι

Ἦχος Πα ρ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Η φω νη των Προ ο φη η τω ω ω ω ω ν
 σα Η σα ι ς ς και Δα αυ ιδ ε πλη ρω θη η
 ο Θε ε ο ος η λε ε γ ς ς σα η ξ ς

σι παν τα τα ε ε θνη Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε ^{Πα} και προσκυ νυ σσ σ σι ιν ε νω ω πι ο ο ο
 ον σσ ^Π ι δσ γαρ ο λα α α ος ος της ση η ης
 α γα α θε ^ν χα α ρι το ος πε πλη η η η
 ρω ω ω ω ται ^{Πα} εν ταις αυ λαι αις σσ Ι ι ε ε ρσ
 σ σ σ σ σα α α α λημ ^Π ο Σταυ ρον υ πο μει
 ει νας υ υ πε ε ε ρ η η η η μων ^{Δι} και τη Α να α
 στα σει ει σσ ζω ω ο ποι οι ων ^Δ φυ υ λα α ξον
 και σω ω ω ω σον η η μας ^Δ

Ἦχος Πάσχα

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

^{Πα} Σ η με ε ρον το φυ τον της ζω ω ης ^Δ εκ των της
 γης α δυ των α νι ι στα α με ε ε ε νον ^Δ του
 εν αυ τω πα γε ε ε ε εν το ος Χρι ι στου ^Δ
^{Πα} πι στου ου ται τη η ην α να α στα α α σιν ^Δ και
 α νυ ψου με ε νον χερ σιν ι ε ε ραις ^Δ την αυ του

προς ου ρα α νους κα ταγ γελ λει α νυ υ υ
 υ υ ψω ω ω ω σιν δι ης το η με τε ρον φυ
 ρα μα εκ της εις γη ην κα α α τα πτω σε
 ω ως εις ου ρα νου ους πο ο ο λι τε ευ ε ε ε
 ε ται δι ι ο ο ευ χα ρι ι στως βο ο η η
 σω ω ω ω μεν Κυ υ ρι ι ε ο υ ψω θει ει ει
 ει εις ε εν α α αυ τω και δι αυ του συ να
 νυ ψω ω ω ω σας η η μας της ου ρα νι ι ι
 ου χα α ρα α α α α α α α α ας
 α ξι ι ω ω σον του ους υ μνου ου ουν τα α α ας
 σε

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Ο τε τρα πε ρα α α το ος κο ο ο σμος
 ση με ρον α γι α α α α ζε ε ε ε ται του τε
 τρα με ε ρους υ ψου με νου ου σου ου Σταυ ρου Χρι
 στε ε ο ο ο Θε ο ος η η η η μων και το

κε ρας των πι ι στων ^{Δι} συν υ ψου ου ου ται αι βα σι
 λε ε ων η η η η μων ^Π εν αυ τω τω ων δυ σμε ε
 νων ^{Κε} συ υν τρι ι βο ο ο οντων τα α κε ε ρα α α
 α τα ^{Δι} με γας ει ει ει ει ει Κυ υ ρι ι ι
 ε ^{Πα} και θαν μα στος εν τοις ε ερ γοι οις σου δο ο ο
 ξα α α σοι ^Π

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ. ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝ.

^{Πα} **Τ**ων προ φη των αι φω ω ναι ^{Δι} το ξυ λο
 ον το α α α α γι ι ι ι ον προ ο ο κα τη
 ηγ γει ει ει λαν ^Π δι ς της αρ χαι ας η λευ θε
 ρω ω θη κα τα α α ρας ^{Νη} της τϑ θα να α τϑ ο
 ο Α α α δαμ ^{Κε} η κτι ι σι ις ση με ε ρον υ
 ψϑ με νϑ ϑ ϑ τϑ ϑ ϑ τϑ ^{Δι} συν υ ψοι οι τη
 ην φω ω ω νην ^{Πα} το εκ Θε ϑ αι τϑ με νη πλϑ ϑ
 σι ι ι ον ε ε λε ε ε ε ος ^Π αλλ ο μο νος
 εν ε λε ε ε ει α με ε ε τρη το ος ^{Δι} Δε ε σπο

ο ο ο τα ι λα σμος γε νϑ ϑ ϑ ϑ η η η η
μιν και σω ωσον τα αςψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος Νη ρ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τϑς αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Η φω νη τϑ Προ ο ο φη τϑ ϑ σϑ ϑ Μω υ
σε ωως ο Θε ε ος πε πλη η ρωται η λε ε ε ε
γϑ ϑ ϑ ϑ σα ο ψε σθε τη ην ζω ω ω ην η η

μων κρε μα με ε νη ην α α πε ε ε να α α αν

τι των οφ θαλ μω ω ω ν υ υ υ υ μων ση με ε

ρον Στα αυ ρος υ υ ψϑ ϑ ται και κοσμος ε εκ πλα α

νης η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω ται ση με ε ρον

τϑ Χρι ι ι στϑ ϑ η Α να στα α σι ις ε εγ και αι

νι ι ι ζε ε ε ται και τα πε ρα α τα α τη ης
 γης α α γα α α αλ λο ο ο ον ται εν κυμ
 βα α λ ο ις δα αυ ι τι ι κοι ο ις υ μνο ον σοι προ ο σφε ρο ον
 τα και λε ε ε ε γο ο ο ον τα ειρ γα σω
 σω ω ω τη ρι ι ι α αν εν με ε ε σω τη ης
 γη η η ης ο Θε ε ος Στα αυ ρον και τη ην Α α
 να στα α σιν δι ων η μα ας ε ε ε ε σω ω ω σας
 α γα θε ε και αι φι ι λα α αν θρω ω ω
 πε παν το δυ να α με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο
 ξα α α α σοι

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τξ σταυ ρου σξ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς κα' (21).

ᾠδὴ Δι - θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων
μου. (κα' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ
νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν
χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες
περιέσχον με. (κα' 13)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοκοῦ Σωτῆρος
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς οἴ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (οἴ' 1)

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οσαρκικ
ι σταυρωθεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς. (οἴ' 2)

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οσαρκικ
ι σταυρωθεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (οἴ' 2)

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οσαρκικ
ι σταυρωθεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (οἴ' 12)

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οσαρκικ
ι σταυρωθεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰκαίεις τῶν αιωνων αιωνων

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

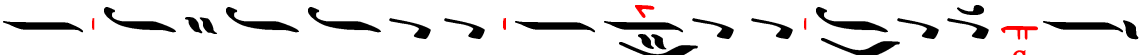

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

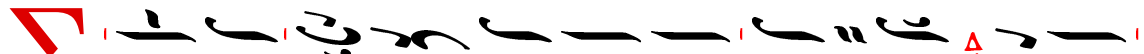

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147 1)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ σ τ αυ ρ ου σ θ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. β΄. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. (Ψαλμὸς 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ σ τ αυ ρ ου σ θ πο ο λι

 ι τε ευ μα

Στίχ. γ΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ψαλμὸς 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

 το σον φυ λα α τ των δι α τ σ τ αυ ρ ου σ θ πο ο λι

 ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος $\underline{\underline{\omega}} \underline{\underline{\alpha}} \underline{\underline{\delta}} \underline{\underline{\iota}} \underline{\underline{\theta}}$

Υ ψα ὄ τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων
και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο
δω ων αυ τῶ ο τι Α α γι ο ος ε στι σω σον η
μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι ι ι σταυ ρω
θει ει ει ει εις

ὁ β΄ χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λῶ ο ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος $\frac{\underline{\underline{\omega}}}{\underline{\underline{\alpha}}}$ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρῶ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τῶ σταυ ρου σῶ πο ο λι
ι τε ευ μα

τα και την α γι ι α αν σου α να α α

στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

Δ ο ξα Πα τρι κα Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Κ και την α γι ι α αν σου α να α στα σιν

δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

Δύναμις, μέλος αρχαϊον.

Δ υ να μις Τον σταυ ρο ο ο ο ο ζο ο ο ον

σου προ ο ο σκυ υ υ υ ζυ υ υ υ νου ου ου

ου με ε ε ε ε εν Δε ε ε ε ε ε

σπο ο ο ο ο ζο ο ο ο τα και την α γι ι

ι ι ι α α α α αν σου ου ου ου ου

α α α α α α α να α α α στα

α α α α σιν δο ο ξα α α α α ζο ο ο

ο με ε ε ε ε εν

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τσ
ο τι α γι ος ε στι

Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ορ γι ζε σθω
σαν λα οι ο κα θη μενος ε πι των Χε ρσ βιμ
σα λευ θη η τω η γη

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τσ
ο τι α γι ος ε στι

Χ Κυ ρι ος εν Σι ων με γας και υ ψη λος ε
στιν ε πι παν τας λα ος

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τσ
ο τι α γι ος ε στι ι ι ι

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(α΄ 18-24)

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· «Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω». Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεύς; Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Ἕλληγες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς ογ΄).

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α
χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε της συ να γω γης σθ ης
 ε κτη σω απ αρ χης ε λυ τρω σω ραβ δον κλη ρο
 νο μι ας σθ ο ρος Σι ων τϝ ϝ το ο κα τε
 σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω
A λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α A λλη η λϝ ϝ ϝ

Ⲅ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Ⲭ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων

ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με σω ω

α αυ της

Α λλη λⲄ Ⲅ Ⲅ ἰ α Α λληη λⲄ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λⲄ Ⲅ Ⲅ Ⲅ

Ⲅ Ⲅ Ⲅ ἰ ἰ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε, ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν Θεοῦ ἐαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Ἐκραύγασαν οὖν

ἐκεῖνοι· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεστοι, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ἦχος ἰὸ Δι. ς

Δ ο ξα α σοι ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι ²²

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α σαν την βι ο ο ο

τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε

ρι μνα α α ια α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α

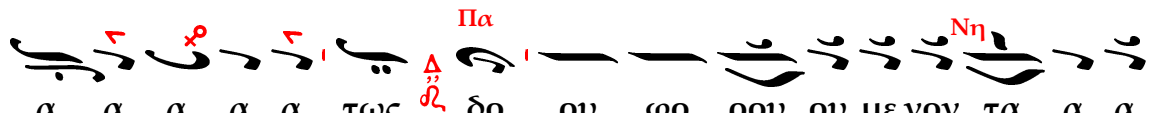
σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α

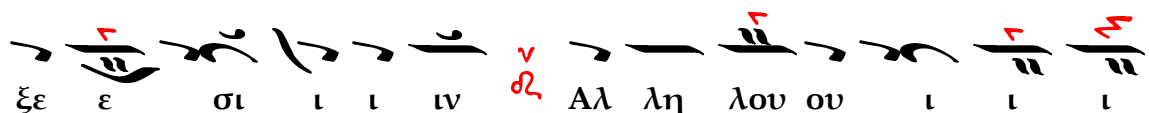
α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

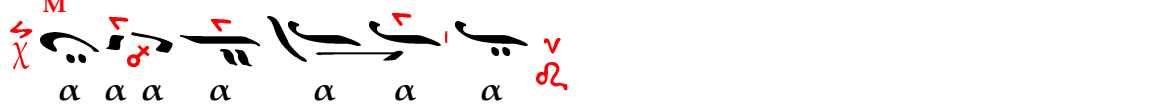
Τ αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α

 α α α α α τως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ου με non τα α α

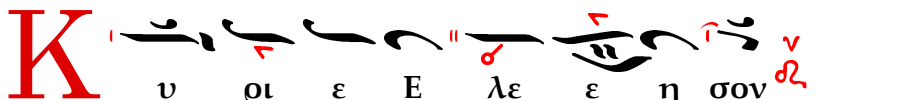

 ξε ε σι ι ι ιν ^{Νη}Αλ λη λου ου ι ι ι

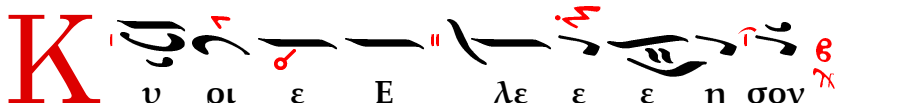

^Μα α α α α α α

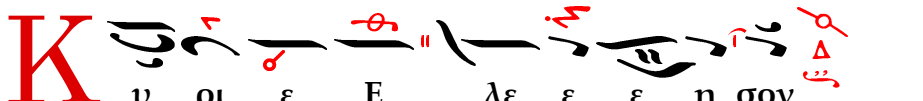
^{Ἦχος} ^{πδ} ^{Νη}

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

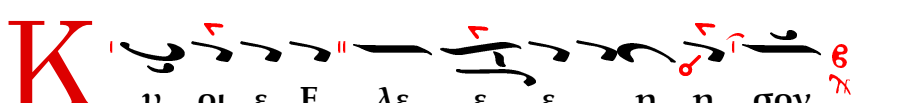
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

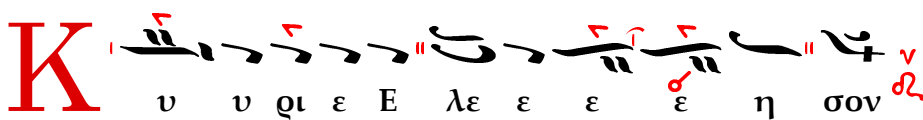
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

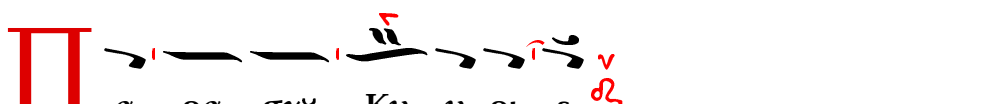
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

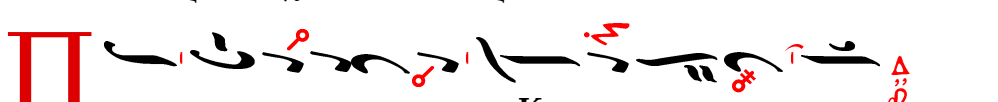
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

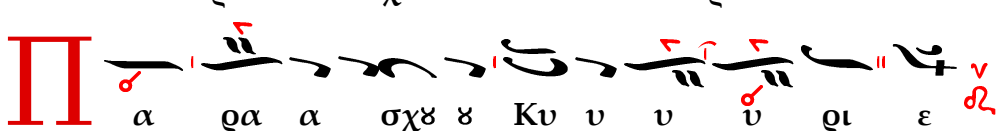
Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν_δ

Κ αι τω Πνευ μα τι σθ ^ν_δ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος ^ν_δ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
σχυ υς μθ ^ν_δ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μθ θ
θ θ θ ^ν_δ και κα τα φυ γη η μθ και αι αι ρυ
υ ση ης μθ ^ν_δ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μθ ^ν_δ
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μθ θ θ θ θ
^ν_δ και κα τα φυ υ γη η η η μθ θ θ θ
και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μθ ^ν_δ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ
μα ^ν_δ Τρι α δα ο μο ο θ σι ον και α α χω ω ρι ι
σον ^ν_δ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ^{ν'} ₂₂ θυ σι ι αν αι αι νε

^{ν'} ₂₂
ε σε ε ως

Κ αι με τα τσ Πνευ μα το ος σθ ^{ν'} ₂₂

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^{ν'} ₂₂

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ^{ν'} ₂₂

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ ^{ν'} ₂₂ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σθ ^{ν'} ₂₂ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ^{ν'} ₂₂ ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ϝ ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι ϝοις

A α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην

A α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ϝ ϝ μεν σε ε ευ λο γ ϝ ϝ ϝ

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ϝ ϝ με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ϝ ϝ ϝ

ο θε ε ο ο ο ϝ η η η μων

Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ϝ

M υ στι κο ο ϝ ει ει ει θε ο ο το ο

ο κε πα α ρα α α δει ει ει ει ϝος α γε

ω ω ρ γη η η η τω ϝ βλα α στη η σα α

α α α σα Χρι ι στο ο ο ο ον Δι υφ
 ου ου ου το ο ο ο τξ Στα αυ ρου ου ζω
 η η φο ο ο ρο ον ε ε εν γη Νη πε φυ
 τξ ς ς ς ς γη η ται αι δε ε ε εν δρον
 δι ου ου ου νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υν
 υ ψου ου με ε ε ε ε ε ε ε νου
 Νη προ σκυ νου ου ου τες α αυ το ο ον σε ε
 ε με ε ε γα α λυ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Δαυιδ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ε ε ση μει ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ε ση η μει ω ω ω ω

ω θη η η ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε ε ε χε ε εφ η η η η η η

η η η ε ε φη η μα α α α α α α ας

το φω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως του

ου ου ου προ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω που ου ου ου ου ου ου

ου του προ σω ω που ου σου ου ου ου ου ου Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ε Κυ υ υ υ ρι
 ι ε ε ε ε Α λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα λιε
 λιε ρα ρα α α λιε ε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα ε
 λιε ρα ε λιε ρα ρα α α λιε τα α λιε ε
 λιε ρα α α λιε ρα ρα α α α α λιε ε Αλ λη
 λου ι ι ι α α α α α α α α α α α α
 α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος ♪ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρα μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τ ς σταυ ρου σ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σα με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα
 Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με
 νον α πο τ ε ν ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε ν ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος